

V Bruselu dne 15.7.2015
COM(2015) 340 final

**SDĚLENÍ KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU, RADĚ, EVROPSKÉMU
HOSPODÁŘSKÉMU A SOCIÁLNÍMU VÝBORU A VÝBORU REGIONŮ**

Zahájení veřejné konzultace o novém uspořádání trhu s energií

{SWD(2015) 142 final}

1. VIZE TRANSFORMACE ELEKTROENERGETICKÉHO SYSTÉMU

Junckerova Komise označila ve svých politických směrech za jeden ze svých strategických cílů vytvoření silné energetické unie s pomocí progresivní politiky v oblasti klimatu.

Své ambice Komise potvrdila i ve svém pracovním programu na rok 2015¹ a podrobněji rozvedla v Rámcové strategii k vytvoření odolné energetické unie s pomocí progresivní politiky v oblasti změny klimatu². Cílem je stanovit podmínky pro spolehlivou a cenově dostupnou energii pro všechny, uplatňovat zásadu „účinnost na prvním místě“ a učinit z Evropské unie světovou špičku v oblasti obnovitelné energie. K dosažení těchto cílů bude třeba zásadní transformace evropského energetického systému včetně nového uspořádání evropského trhu s elektřinou. Trh bude v důsledku propojení velkoobchodu a maloobchodu předvídatelnější a přiláká více investic. Přispěje to také ke vzniku nové politiky pro evropské spotřebitele energie popsané v souvisejícím sdělení COM(2015) 339.

Evropský elektroenergetický systém prochází obdobím hlubokých změn. Politická rozhodnutí v oblasti elektroenergetiky přijatá po přijetí třetího balíčku opatření pro vnitřní trh s energií³ otevřela cestu konkurenci a nárůstu přeshraničních toků elektrické energie. Velkoobchodní trhy čím dál více charakterizuje spravedlivá a otevřená hospodářská soutěž, která se postupně – byť zatím nedostatečně – prosazuje i v maloobchodu. V důsledku tzv. „propojování trhů“ a přidělování kapacity na základě fyzikálních toků lze s elektřinou efektivněji obchodovat napříč celou Evropou. Zároveň se díky směrnici o obnovitelných zdrojích energie⁴ a úsilí členských států, které prosazují přechod na systém nízkouhlíkové energetiky, staly jedním z nejdůležitějších zdrojů elektřiny obnovitelné zdroje.

To všechno je součástí energetického systému zaměřeného na budoucnost, ovšem než tomu bude evropská energetika zcela odpovídat, čekají Evropu ještě velké výzvy. Máme-li tyto změny zvládnout a vytěžit z nich maximum, musíme se znovu podívat na to, jak je evropský elektroenergetický systém uspořádaný a jakým způsobem je regulovaný.

---

¹ COM(2014) 910 final ze dne 16.12.2014.

² COM(2015) 80 final ze dne 25.2.2015.

³ Zejména třetí energetický balíček sestávající ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES, Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 55; nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 714/2009 ze dne 13. července 2009 o podmínkách přístupu do sítě pro přeshraniční obchod s elektřinou a o zrušení nařízení (ES) č. 1228/2003, Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 15; nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 713/2009 ze dne 13. července 2009, kterým se zřizuje Agentura pro spolupráci energetických regulačních orgánů, Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 1, a ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES, Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16.

⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES, Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16.

Současná tržní koncepce pochází z doby, kdy hlavním úkolem velkých centralizovaných elektráren spalujících převážně fosilní paliva bylo zásobit každou domácnost či podnik na určitém území – většinou daného členského státu – takovým množstvím elektrické energie, jaké chtěly, a kdy spotřebitelé – domácnosti, podniky a průmysl – byli vnímáni jako pasivní. Nynější posun k decentralizaci výroby elektřiny vede k většímu počtu zúčastněných subjektů a mění dosavadní tržní role. Této nové realitě se trh s elektřinou musí přizpůsobit a plně integrovat všechny hráče na trhu – včetně flexibilní poptávky, poskytovatelů energetických služeb a obnovitelných zdrojů energie. Konkrétním příkladem je flexibilita, díky které mohou průmysloví spotřebitelé na trhu aktivně působit a přímo profitovat z intenzivnější hospodářské soutěže. To vyžaduje efektivní regulační a správní rámec, který omezí nutnost intervencí, jako jsou kapacitní mechanismy.

Na plně fungujícím evropském trhu by měla elektřina volně proudit kamkoliv, kde je jí nejvíce třeba a kde je nejvíce žádaná a ceněná, maximálně těžit z přeshraniční soutěže a dávat správné signály a pobídky k těm správným investicím. Elektřina by také měla být dodávána výhradně na základě signálů z trhu. Dnes tomu tak vždy není. Zatímco propojování trhů tam, kde k němu dochází, vyústilo v rostoucí korelaci mezi velkoobchodními cenami, úroveň absolutních cen se i na sousedících trzích výrazně liší a cenová rozpětí se nezmenšují. Pracovat je třeba i na tom, aby se dostatečné propojení sítí stalo realitou, a na podpoře dlouhodobé stability investičního prostředí v odvětví energetiky jako takovém.

Cíle do roku 2030, na nichž se v říjnu 2014 dohodla Evropská rada⁵ – snížit domácí emise skleníkových plynů alespoň o 40 %, zvýšit podíl energií z obnovitelných zdrojů na celkové spotřebě energií v EU nejméně na 27 % a zlepšit energetickou účinnost minimálně o 27 % – ukazují na značné ambice. Znamená to, že změny elektroenergetického systému ve prospěch dekarbonizace budou muset pokračovat a být intenzivnější. Splnění cílů Evropské unie v oblasti energetiky a klimatu pro rok 2030 znamená, že obnovitelné zdroje se pravděpodobně budou na výrobě elektřiny podílet až z 50 %. Dnešní trhy však nejsou dostatečně pružné, aby zvýšený podíl energie z obnovitelných zdrojů na trhu zvládly, a to jak na straně poptávky, tak na straně nabídky. Nové uspořádání trhu by mělo zajistit, aby energetické trhy byly schopné tuto transformaci podpořit s minimálními náklady, čehož lze dosáhnout odstraněním zbývajících překážek, které energií z obnovitelných zdrojů stojí v cestě, a zajištěním správných signálů z trhu k dostatečnému objemu investic do flexibilních kapacit nezbytných k tomu, aby byl systém schopen rostoucí podíl energie z kolísavých obnovitelných zdrojů pojmout. Jednou z cest, jak obnovitelné zdroje energie do systému úspěšně a s co nejnižšími náklady integrovat, je pomocí dobře fungujících krátkodobých trhů s elektřinou, které by fungovaly od dne předcházejícího dodání elektřiny do okamžiku její spotřeby a které by nabízely otevřený přístup k flexibilním technologiím.

Potenciál energetické účinnosti se zohledňuje ve všech rozhodnutích týkajících se rozvoje energetické unie (pro niž je zásada „energetické účinnosti na prvním místě“ důležitá). Nicméně současně by měla dle předpokladů poptávka po elektrické energii růst, neboť spotřebitelé přecházejí z jiných zdrojů energie právě na elektřinu. Veškeré změny uspořádání trhu proto musí vytvářet podmínky, které povedou k dalšímu snižování spotřeby energie v EU a zároveň umožní nákladově efektivně integrovat nové druhy flexibilní poptávky.

---

⁵ EUCO 169/14.

Kromě toho nové základní technologie, jako jsou inteligentní sítě, inteligentní měření a inteligentní domácnosti a zařízení pro vlastní výrobu a skladování energie, dávají občanům moc vzít transformaci energetiky do vlastních rukou a pomocí těchto nových technologií snížit své účty za energii a aktivně působit na energetickém trhu. A trh musí tento trend podporovat.

Uspořádání trhu EU by mělo zajistit, aby energetické potřeby velkých i malých spotřebitelů kdekoli v Evropě pokryli inovativní podniky a spolehliví zprostředkovatelé. Ti by měli využít příležitostí nabízených novými technologiemi a zaměřením pozornosti na spotřebitele k vývoji a šíření nových produktů a služeb. To pomůže zajistit, aby se prostřednictvím nové politiky pro spotřebitele propojovaly jednotlivé prvky strategie pro energetickou unii: tvorba pracovních míst vycházející z výzkumu a inovací a energetická účinnost coby klíčový faktor našich politik.

Naším cílem je do elektroenergetického systému zcela integrovat obnovitelné zdroje energie, a to tak, že zajistíme, aby trhy byly na obnovitelné zdroje připravené a nabídly jim stejné podmínky jako konvenčním zdrojům.

To bude znamenat vytvoření nového rámce, jehož součástí budou tržní opatření, která:

- budou vhodná pro to, aby propojený celounijní trh s elektrickou energií dával jasné cenové signály k novým investicím a usnadňoval další rozvoj energie z obnovitelných zdrojů,
- podpoří regionální spolupráci a koordinaci energetických politik,
- umožní spolupráci na rozvoji obnovitelných zdrojů energie včetně režimů podpory,
- dodají zabezpečení dodávek elektrické energie skutečně evropský rozměr.

Tato iniciativa je jedním z klíčových bodů strategie pro energetickou unii⁶. Byla přijata společně se sdělením o realizaci nové politiky pro spotřebitele energie, jejíž hlavní snahou je postavit spotřebitele v budoucím energetickém systému do centra dění a jejímž prvním výsledkem je revize směrnice o energetických štítcích.

2. NOVÝ TRH S ELEKTRINOU PRO EVROPSKOU UNII

2.1. Aby trh fungoval

Zcela fungující celoevropský trh s elektrickou energií je nejlepším způsobem, jak elektřinu spotřebitelům dodat kdykoliv a tím nákladově nejefektivnějším způsobem.

2.1.1. Vytvoření přeshraničních krátkodobých trhů

Hodnota elektrické energie není ve všech časových okamžicích a na všech místech výroby a spotřeby stejná. Její ceny by tuto skutečnost měly odrážet, aby vysílaly správné a smysluplné signály pro výrobu a investice. To s sebou nutně nese i to, že v době, kdy je

---

⁶ Rámcová strategie k vytvoření odolné energetické unie s pomocí progresivní politiky v oblasti změny klimatu, COM(2015) 80 final ze dne 25.2.2015.

výroba nedostačující, mohou být ceny vysoké, což by také mohlo vyvolat reakci na straně poptávky.

Efektivní uspořádání trhu s elektřinou proto musí být postavené na krátkodobých trzích, zejména vnitrodenních a vyrovnávacích, jež musí být vytvořeny s ohledem na budoucí energetický systém – charakterizovaný rozsáhlými přeshraničními toky a velkými objemy výroby energie z variabilních obnovitelných zdrojů. V řadě členských států by se fungování trhu mohlo výrazně zlepšit propojením trhů, zlepšením přeshraničních toků, intenzivnějším vnitrodenním obchodováním a reakcí poptávky. Měla by se odstranit omezení tvorby cen, zkrátit realizační doby a intervaly vnitrodenního obchodování a přiblížit časy uzávěrek reálnému času.

S rychle rostoucím objemem energií z variabilních obnovitelných zdrojů se ukázalo, že bezpečné provozování sítě je oproti dřívějšímu problematictější, a jak subjekty na straně poptávky, tak výrobci energie z konvenčních zdrojů musí být schopni a motivováni na tuto výzvu pružně reagovat. Potřebnou větší pružnost by přinesla i integrace skladování do trhu s elektřinou: v okamžiku přebytku a nízkých cen by se elektřina měla skladovat a naopak v době nedostatečného objemu výroby a vysokých cen by se měla uvolňovat, tak aby se výkyvy ve výrobě vyrovnávaly.

Proto je třeba především zavést celounijní systém přeshraničního vnitrodenního obchodování – jak už se s úspěchem stalo v případě denního obchodování. Vyrovnávací trhy budou muset pokrývat větší území než dnes, aby byly efektivnější a účelnější. Tím se omezí potřeba záložní výroby a evropský energetický systém bude moci naplno využívat potenciálu obnovitelných energií. To vše by měl doplňovat společný přístup k řízení zátěží sítě. Měl by být vymezen určitý omezený počet širších vyrovnávacích oblastí, a to z evropské perspektivy a podle potřeb sítě, nikoliv podle státních hranic. Podobně by velkoobchodní cenové zóny měly odrážet přenosovou kapacitu a nikoliv jednoduše hranice členských států.

2.1.2. Podpora dlouhodobých trhů za účelem investic

Z pohledu investic jsou dlouhodobé cenové signály stejně důležité jako řádně fungující krátkodobé trhy. Dalším významným investičním signálem spojeným s dekarbonizací je reformovaný evropský trh s uhlíkem s fungující rezervou tržní stability a dalšími opatřeními, která jsou součástí navrhované revize systému obchodování s emisemi přijaté spolu s tímto sdělením.

Musíme zajistit, aby tyto trhy byly skutečně otevřené všem hráčům na trhu. Efektivní přístup na dlouhodobé trhy, které signalizují, jaké investice mají z ekonomického hlediska smysl a kam by měly směřovat, je potřeba nejen pro zavedené provozovatele, ale i pro konvenční výrobce, flexibilní poptávku, technologie skladování energie, obnovitelné zdroje energie či nové poskytovatele energetických služeb.

Rozsáhlé přeorientování na kapitálově náročnou výrobu elektřiny s využitím energie větru a slunečního záření s mezními náklady blížícími se nule způsobuje na některých trzích dlouhá období nízkých spotových cen a omezení provozních hodin konvenční výroby. Za takových podmínek je základním předpokladem k tomu, aby trhy s elektřinou vysílaly správné cenové signály k investicím do odpovídající kapacity, umožnit, aby ceny odrážely nedostačující objemy v odběrových špičkách, a aby se investoři mohli spolehnout, že se tato skutečnost promítne do dlouhodobých cenových signálů.

Povolení růstu velkoobchodních cen během odběrových špiček nebo nedostatečných objemů vyrobené energie neznámá nutně, že jsou zákazníci vystaveni vyšším nebo nestálým cenám. Na dobře fungujících dlouhodobých trzích se dodavatelé a výrobci budou moci s cenovými výkyvy vyrovnat na spotových trzích – kde mohou výrobci prodávat dodavatelům a spotřebitelům pojištění proti dopadům cenových výkyvů a také zlepšit dlouhodobé investiční signály. Účastníci trhu včetně výrobců energie z obnovitelných zdrojů by měli mít možnost zajištění proti volatilitě cen a objemovým rizikům a přeměnit tak nejistotu spojenou s nárazovým nárůstem cen v plánované a bezpečné výnosy. Proto je naprosto nezbytné fluktuacím cen na krátkodobých trzích nebránit a provázet je s dlouhodobými trhy.

Investiční rizika spojená s kapitálově náročnými investicemi, jaké odvětví elektroenergetiky vyžaduje, mohou pomoci zmírnit dlouhodobé smlouvy mezi účastníky trhu, které usnadní přístup ke kapitálu za přiměřené ceny zejména pro nízkouhlíkové technologie. Je tedy důležité dostupnost vhodných dlouhodobých produktů propagovat a zjistit, zda existují překážky, které konkurenceschopným dlouhodobým smluvním vztahům brání. Při uzavírání dlouhodobých smluv na energetických burzách se od smluvních stran často vyžadují záruky, a jelikož ty mohou být nákladné, měly by být zváženy mechanismy, které by s nimi související náklady snížily a zároveň stále omezovaly rizika spojená s neplněním protistrany.

2.1.3. Infrastruktura pro fungující trh

Dobře propojená evropská energetická síť má zásadní význam pro bezpečnost dodávek energie v Evropě, větší konkurenci na vnitřním trhu vedoucí ke konkurenceschopnějším cenám a pro vysílání správných signálů k investicím, tak aby se naplnily cíle dekarbonizace energetiky a politiky v oblasti klimatu, k nimž se Evropská unie zavázala⁷.

Jednou z hlavních priorit realizace strategie pro energetickou unii je proto dokončit chybějící propojení infrastruktury k vytvoření skutečně integrovaného vnitřního trhu a vytvořit podmínky pro investice, které jsou k tomu nezbytné.

Klíčovým nástrojem pro fyzickou integraci vnitrostátních trhů s elektřinou a diverzifikaci zdrojů energie jsou projekty společného zájmu⁸. Mnohé z navrhovaných propojení infrastruktury sehraji důležitou roli při vyrovnávání se s variabilitou obnovitelných zdrojů mezi zeměmi jako Norsko a Spojené království, Francie a Španělsko či Norsko, Nizozemsko a Německo. Kromě stávajícího financování, které je k dispozici z Nástroje pro propojení Evropy, by projekty týkající se energetiky, včetně energetických infrastruktur, podporoval i Evropský fond pro strategické investice. Evropské centrum investičního poradenství bude navíc poskytovat veřejným i soukromým investorům odborné poradenství a technickou podporu ohledně tvorby a finanční struktury optimálních investičních projektů.

---

⁷ COM(2015) 82 final ze dne 25.2.2015, Sdělení komise Evropskému parlamentu a Radě: Dosažení cíle 10% propojení elektrických sítí – Zajištění vhodnosti evropské elektrorozvodné sítě pro rok 2020.

⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 ze dne 17. dubna 2013, kterým se stanoví hlavní směry pro transevropské energetické sítě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 1364/2006/ES a mění nařízení (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009.

2.2. Přizpůsobení uspořádání trhu obnovitelným zdrojům energie a režimů podpory trhům

Naplnění ambice Evropské unie stát se světovou špičkou v oblasti obnovitelné energie bude znamenat mimo jiné vytvořit takové prostředí, v němž tyto energie budou schopné přilákat potřebné investice. K nízkonákladovému financování kapitálově náročných obnovitelných zdrojů je nutný stabilní investiční rámec omezující regulatorní zátěž a rizika.

2.2.1. Příprava trhu na obnovitelné zdroje energie

Při rozhodování o investicích do obnovitelných zdrojů energie je třeba brát v úvahu přirozený charakter zeměpisného území, dostupnost sítě, postoj veřejnosti, místo spotřeby a administrativní i investiční podmínky včetně daní a poplatků. To všechno jsou z hlediska výrobních nákladů důležité faktory. Fungující trh s vhodně nastavenými cenovými zónami by tak signalizoval, kdy a kde by měla být elektrická energie vyráběna z obnovitelných zdrojů.

K úspěšné integraci energie z obnovitelných zdrojů do systému jsou zároveň nutné flexibilní trhy zahrnující širší škálu subjektů jak na straně nabídky, tak na straně poptávky. Flexibilitu pomůže zvýšit zřízení likvidních a lépe integrovaných krátkodobých trhů, které také výrobcům obnovitelné energie umožní konkurovat výrobcům konvenční energie za rovných podmínek. Stejně tak by se měly trhy podporovat v řízení objemového rizika.

Podobně k flexibilitě nutné k integraci obnovitelné energie do trhu přispějí i lepší propojení a umožnění reakce ze strany poptávky. Spotřebitelé však v současné době nejsou k tomu, aby svou spotřebu přizpůsobili měnícím se podmínkám na straně nabídky, dostatečně motivováni. Regulatorní překážky a diskriminační pravidla navíc znemožňují zákazníkům, případně agregátorům jednajícím jejich jménem, využívat princip reakce ze strany poptávky (včetně skladového řízení) a působit na trzích s elektřinou za podmínek rovnocenných s podmínkami výrobců.

Díky flexibilnějším trhům se budou moci výrobci energie z obnovitelných zdrojů do fungování trhů včetně vyvažování jejich portfolia plně zapojit. Rovněž by se jim mělo umožnit, aby se na zvyšování flexibility systému sami podíleli. Stávající právní úpravu, která určité způsoby výroby energie vylučuje z běžných trhů, je nutné upravit.

2.2.2. Podpora obnovitelných zdrojů energie vhodných pro trh

Tento způsob reformy trhu představuje spolu se zpřísněním systému EU pro obchodování s emisemi zásadní krok k vytvoření podmínek pro to, aby impulzy k investicím do nových kapacit obnovitelných energií nakonec přicházely z trhu.

Do té doby by měla být výroba elektrické energie z obnovitelných zdrojů podporována, pokud to bude nutné, prostřednictvím tržních mechanismů, které v souladu s pokyny pro státní podporu⁹ řeší selhání trhu, zajišťují nákladovou efektivitu a zabraňují nadměrným vyrovnávacím platbám nebo narušení trhu.

---

⁹ Sdělení Komise – Pokyny pro státní podporu v oblasti životního prostředí a energetiky na období 2014–2020, Úř. věst. C 200, 28.6.2014, s. 1.

Režimy podpory pro obnovitelné energie jsou téměř vždy vnitrostátního rozsahu. Lépe koordinovaný přístup na regionální úrovni – k obnovitelným energiím i režimům podpory – by mohl přinést značné výhody, mimo jiné podporováním nákladově efektivního rozvoje výroby obnovitelné energie v optimálních geografických oblastech. Trh s obnovitelnými energiemi by se tak rozšířil, jejich integrace by byla snazší a prosazovalo by se jejich co nejefektivnější využití. Ačkoliv členské státy jsou intenzivnější regionální spolupráci stále více nakloněny, brání jí určité praktické problémy, které by mohl vyřešit konkrétní rámec pro přeshraniční účast na režimech podpory.

2.3. Propojení velkoobchodních a maloobchodních trhů v zájmu realizace nové politiky pro spotřebitele

Integrace vnitřního trhu by se neměla zastavit na úrovni velkoobchodu. Má-li být potenciál evropského vnitřního trhu s energií plně využit, musí jeho maloobchodní část nabídnout spotřebitelům – domácnostem, podnikům a průmyslu – možnost aktivně se na transformaci energetiky EU podílet a těžit z ní, což musí být jeden z cílů nového uspořádání trhu, který vyžaduje zásadní změnu role spotřebitele na trhu s elektřinou.

Na trhu s energií však dnes přetrvává řada překážek, jež úplnému zapojení spotřebitelů brání. Chybí náležitě informace o cenách a spotřebě či dostatečně transparentní nabídky, což vede k tomu, že na řadě maloobchodních trhů dostatečně nefunguje hospodářská soutěž. Zároveň jsou stále málo rozvinuté trhy s energetickými službami pro rezidenční sektor.

Stát se aktivním spotřebitelem energie by nemělo být komplikované ani časově náročné. Dnes již existují technologie, které spotřebitelům umožňují, aby se na transformaci energetiky plnohodnotně podíleli. Regulační zásahy jako cenové stropy, regulace cen, formy zdanění narušující trh a další zásahy státu však způsobují, že ceny nevysílají takové signály ani pro spotřebitele nepředstavují takovou hodnotu, aby se do dění na trhu aktivně zapojili. Potenciál optimální reakce ze strany poptávky tak zůstává nevyužitý. Momentálně tedy nejsou k aktivitě na trhu s elektřinou motivovány domácnosti, podniky ani průmysl.

Vhodné cenové signály jsou tedy klíčové. K tomu patří i těsnější propojení velkoobchodních a maloobchodních trhů, zejména takové ceny pro konečné uživatele, které odrážejí pohyby velkoobchodních cen. Kromě toho je třeba nastavit síťové tarify tak, aby neodrazovaly stranu poptávky od reakce a přitom zajišťovaly spravedlivý podíl na nákladech sítě.

Další regulační překážky a diskriminační pravidla navíc znemožňují zákazníkům, případně agregátorům jednajícím jejich jménem, aby coby strana poptávky využívali možnost reagovat (což zahrnuje skladové řízení) a působit na trzích s elektřinou za podmínek rovnocenných s podmínkami výrobců. Nejzjevnější z nich je existence regulovaných cen, díky nimž koneční spotřebitelé nepřijímají cenové signály z trhu. Pravidla trhu nadto ne vždy napomáhají k zapojení agregátorů. Společný přístup k takovému uspořádání trhu, jež by umožňovalo reakci poptávky a dalo jí možnost konkurovat výrobcům za stejných podmínek, by proto mohl být přínosem.

OTÁZKY

- 1) Byly by ceny odrážející skutečný nedostatek (z hlediska času a místa) důležitým prvkem budoucího uspořádání trhu? Bylo by k tomu nutné i to, aby ceny odrážely nedostatek dostupné přenosové kapacity?
- 2) Jaké problémy, ale i příležitosti, by mohly z cen odrážejících skutečný nedostatek vzejít? Jak by se tyto problémy daly řešit? Mohly by být kapacitní mechanismy v důsledku takových cen redundantní?
- 3) Sladování fragmentovaných vyrovnávacích trhů je stále pomalé, měla by se EU pokusit tento proces urychlit, v případě nutnosti i pomocí právních předpisů?
- 4) Co lze udělat pro bezproblémové zavedení dohodnuté celounijní platformy pro vnitrodenní obchodování?
- 5) Jsou dlouhodobé smlouvy mezi výrobcí a spotřebiteli nutné coby zdroj investiční jistoty k výstavbě nových výrobních kapacit? Jaké případné překážky brání vzniku takových dlouhodobých produktů zajištění? Může v otevření trhů dlouhodobým smlouvám sehrát nějakou roli veřejný sektor?
- 6) Do jaké míry podle Vás rozdíly v daních a poplatcích¹⁰ za elektřinu v různých členských státech narušují trh ve smyslu účelného směřování investic nebo volného toku energie?
- 7) Co je třeba udělat, aby byly investice do energie z obnovitelných zdrojů rostoucí měrou motivovány signály z trhu?
- 8) Existují podle Vás nějaké překážky bránící plné integraci výrobců energie z obnovitelných zdrojů do trhu, včetně vyrovnávacích a vnitrodenních trhů, a distribuci podle pořadí priorit? Jaké?
- 9) Měly by členské státy více koordinovat svůj postoj k režimům podpory pro energii z obnovitelných zdrojů? Jaké jsou hlavní překážky pro regionální režimy podpory a jak by se mohly odstranit (např. pomocí legislativy)?
- 10) V čem vidíte hlavní překážky, které by se měly odstranit, chceme-li znovu rozhybat reakci poptávky (např. nedostatečně flexibilní ceny, (regulační) překážky pro agregátory/zákazníky, chybějící přístup k technologiím inteligentní domácnosti, neexistující povinnost nabízet konečným zákazníkům možnost zapojit se do dění na vyrovnávacím trhu prostřednictvím systému reakce strany poptávky apod.)?

3. INTENZÍVNĚJŠÍ REGIONÁLNÍ SPOLUPRÁCE V INTEGROVANÉM ELEKTROENERGETICKÉM SYSTÉMU

Nutnost zajistit bezpečný a nákladově efektivní rozvoj a správu elektroenergetického systému si žádá větší koordinaci a spolupráci všech hráčů na vnitřním trhu s energií. V některých případech to bude znamenat odklonit se od vnitrostátního přístupu k přístupu regionálnímu nebo celoevropskému.

---

¹⁰ Mohou být součástí obecného zdanění (DPH, spotřební daně) nebo zvláštních dávek na podporu cílených politik v oblasti energetiky nebo klimatu.

3.1. Regionální koordinace tvorby vnitrostátních politik

Na plně fungujícím vnitřním trhu s energií je nutné, aby členské státy koordinovaly tvorbu své politiky v oblasti energetiky se svými sousedy a spolupracovaly s nimi. Stejně tak je třeba zajistit, aby se všechny regionální iniciativy ubíraly stejným směrem a vedly k plné integraci trhu s energií. Jsou-li vnitrostátní systémy roztržštěné, měla by být regionální spolupráce základní součástí efektivní správy energetické unie a prvním krokem k případné harmonizaci na úrovni celé Evropské unie.

Regionální spolupráce mezi členskými státy bude mít zásadní význam také pro splnění cílů dohodnutých pro Evropskou unii jako celek nákladově efektivnějším způsobem (např. tím, že se budou lépe využívat mechanismy spolupráce, aby se splnil cíl týkající se obnovitelných zdrojů), pro prohloubení integrace vnitřního trhu s energií a posílení energetické bezpečnosti. Politická spolupráce v oblasti energetiky například v rámci Pentilaterálního energetického fóra, iniciativy pro vybudování rozvodné sítě v zemích v oblasti Severního moře (NSCOGI), plánu propojení pobaltského trhu s elektrickou energií (BEMIP) (<http://ec.europa.eu/energy/en/topics/infrastructure/baltic-energy-market-interconnection-plan>), nové skupiny pro propojení jižní a západní Evropy (<https://ec.europa.eu/energy/en/news/high-level-group-energy-infrastructure-south-west-europe-created>) nebo skupiny pro propojení plynových soustav ve střední a jihovýchodní Evropě (<https://ec.europa.eu/energy/en/topics/infrastructure/central-and-south-eastern-europe-gas-connectivity>) je krok správným směrem. Regionální spolupráce by se neměla omezovat na členské státy EU či se zastavit na jejich hranicích. Budou-li třetí legislativní balíček uplatňovat i sousední země, například smluvní strany Energetického společenství, projeví se přínosy vnitřního trhu i mimo hranice EU. Regionální fóra by se měla zabývat i riziky, jež jsou neoddelitelně spjata s přílišnou závislostí na třetích zemích, které se rozhodly legislativu vnitřního trhu EU neuplatňovat. Intenzivnější regionální spolupráce nabízí jedinečné příležitosti, jak integrovaného trhu dosáhnout rychleji a nákladově efektivněji.

3.2. Lepší propojení

Jelikož lepší propojení přináší jasné výhody, představila Komise v rámci balíčku energetické unie podrobnou strategii pro dosažení dosud nenaplněného cíle 10% propojení¹¹ a v roce 2016 hodlá formou sdělení předložit plán na splnění ambicióznějšího 15% cíle, který navrhla Evropská rada.

V případě několika zemí je kapacita vzájemného propojení stále poměrně nízká a pro předpokládané toky energie nedostačující. Klíčovým nástrojem pro fyzickou integraci vnitrostátních trhů s elektřinou a diverzifikaci zdrojů energie jsou projekty společného zájmu, jež ustavilo nařízení o hlavních směrech pro transevropské energetické sítě¹². Součástí evropské synchronně propojené oblasti zatím nejsou například pobaltské státy. Na politické úrovni také bylo dohodnuto, že regionální spolupráce pro lepší propojení musí být intenzivnější zejména v Pobaltí, na Iberském poloostrově, v Severním moři a ve střední a jihovýchodní Evropě. Mělo by se zvážit i další spojení se soudními regiony, jako je jižní Středomoří a západní Balkán.

¹¹ COM(2015) 82 final ze dne 25.2.2015, Sdělení komise Evropskému parlamentu a Radě: Dosažení cíle 10% propojení elektrických sítí – Zajištění vhodnosti evropské elektrorozvodné sítě pro rok 2020.

¹² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 ze dne 17. dubna 2013, kterým se stanoví hlavní směry pro transevropské energetické sítě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 1364/2006/ES a mění nařízení (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009.

Ke správě systému a určení oblastí, kde je nové propojení potřeba, je nutné, aby se provozovatelé přenosových soustav mohli spoléhat na cenovou tvorbu na spotových a velkoobchodních trzích. Příjmy z poplatků za přetížení – zisky plynoucí z přenosu elektrické energie z oblastí s nízkými cenami do oblastí, kde jsou ceny vyšší – jsou dnes často značné, avšak jen zřídka se použijí k výstavbě nebo rozšíření propojení. To by se mělo změnit a tyto prostředky by se mohly začít efektivně využívat na výstavbu evropské elektroenergetické soustavy.

3.3. Spolupráce mezi provozovateli přenosových soustav

V takto integrované elektrické síti musí být operační plánování a rozhodování vždy jednotné. Regionální spolupráce a rozhodování jsou obzvláště důležité pro bezpečný provoz soustavy. Zřízení regionálních operačních středisek pomůže efektivně plánovat a řídit přeshraniční toky elektrické energie v přenosových soustavách i v reálném čase. Důležitým prvním krokem směrem k širší regionální koordinaci a integrovanému provozu přenosových soustav jsou existující iniciativy zaměřené na spolupráci v oblasti regionální bezpečnosti – ty by měly postupně získat rozhodovací pravomoc a nakonec připravit cestu pro panevropskou koordinaci provozu soustav.

Při koordinaci provozovatelů přenosových soustav a tvorbě kodexů sítě hraje nyní významnou roli Evropská síť provozovatelů elektroenergetických přenosových soustav (ENTSO-E). Potřeba širší koordinace provozovatelů přenosových soustav si kromě zřízení regionálních operačních středisek může vyžádat i silnější síť ENTSO-E, k čemuž by byly nutné také změny v její řídicí struktuře a jejím podílu na efektivním řízení energetické unie.

V návaznosti na hlubší integraci evropských přenosových soustav také může být potřeba revidovat strukturu příjmů provozovatelů přenosových soustav (tarify, poplatky za překročení kapacity a vyrovnávací platby mezi provozovateli přenosových soustav) tak, aby všem provozovatelům nabízela ty správné pobídky.

Na úrovni distribuce je také nutné rozšiřovat síť a optimálně je spravovat, neboť distribuční síť jsou nástrojem k integraci decentralizované, lokálně vyráběné energie z obnovitelných zdrojů. Bude třeba zavést nové postupy, které budou provozovatele distribučních soustav motivovat k využívání lokální flexibility a k reakci na nové výzvy nákladově efektivním způsobem. V tomto kontextu je nutné roli provozovatelů distribučních soustav přehodnotit. Měly by to být nezávislé subjekty podporující rozvoj trhu, a tedy rozvoj tržních služeb pro spotřebitele poskytovaných třetími stranami. To platí zejména tam, kde provozovatelé distribučních soustav odpovídají za inteligentní měření a zpracování dat. Bez ohledu na to, zda je tato úloha svěřena provozovatelům distribučních soustav, nebo poskytovatelům jiných služeb, je třeba uspokojivě vyřešit otázku vlastnictví dat a jejich zabezpečení proti kybernetickým útokům.

Rovněž může být nutné zvážit, zda jsou provozovatelé distribučních soustav dostatečně zapojení do činnosti evropských regulačních orgánů a do efektivní správy energetické unie. Dále je třeba nastavit síťové tarify tak, aby motivovaly k efektivnímu využívání sítě a zajišťovaly spravedlivý podíl na nákladech sítě a zároveň neodrazovaly stranu poptávky od reakce.

Dokonalejší inteligence elektrické sítě, od úrovně nejvyššího napětí až po jednotlivé domácnosti, nám může pomoci vyrovnávat se s kolísavou a decentralizovanou výrobou elektřiny nákladově efektivnějším způsobem a omezit či odložit potřebu nových vedení, propojení či kapacitních mechanismů. Užší spolupráce mezi provozovateli přenosových a

distribučních soustav ve věcech plánování a provozu sítě je proto naprosto zásadní a měla by pokračovat i nadále.

3.4. Regulační rámec přizpůsobený integrovaným trhům

Provozování integrované elektrické sítě a uplatňování pravidel obchodování vyžaduje odpovídající dohled regulačních orgánů. Přirozeným důsledkem integrace trhu je tak výraznější role Agentury pro spolupráci energetických regulačních orgánů (ACER) ve vykonávání dohledu nad efektivním fungováním integrovaných trhů a přeshraniční infrastruktury.

V současnosti agentura především vydává doporučení a stanoviska, přičemž má jen velmi omezenou rozhodovací pravomoc. Její pravomoci a nezávislost by však v návaznosti na užší spolupráci provozovatelů soustav měly být posíleny, aby v případě potřeby mohla vykonávat funkci evropského regulátora. Pak by mohla fungovat jako rozhodce ve sporech na regionální úrovni a na úrovni EU.

Posílení pravomocí agentury by mohlo zahrnovat i udělení pravomoci vydávat přímo použitelná a závazná rozhodnutí týkající se iniciativ na úrovni EU a přeshraničních záležitostí a také donucovací pravomoc, jež by zajistila dodržování takových rozhodnutí.

Přehodnocení rolí sítě ENTSO-E a agentury ACER nabízí příležitost přezkoumat způsob tvorby podrobných regulačních předpisů upravujících provoz sítí a trhů (kodexů sítě a pokynů). Jak síť ENTSO-E, tak agentura ACER se na jejich tvorbě výraznou měrou podílí.

Posílení regulačního rámce si také může vyžádat začlenění subjektů, které dosud regulačnímu dohledu nepodléhaly – například energetických burz, jež hrají klíčovou roli v propojených evropských trzích s elektřinou a také vykonávají funkce, jež vykazují znaky přirozeně monopolního postavení. Podobně bude třeba promítnout do regulačního rámce těsnější propojení maloobchodních a velkoobchodních trhů.

OTÁZKY

- 11) Ačkoliv trhy s elektřinou jsou již v rámci EU propojené a navázané na sousední země, soustavy jednotlivých států stále ještě provozují vnitrostátní provozovatelé přenosových soustav. Regionální iniciativy v oblasti koordinace zabezpečení dodávek, jako je CORESO nebo TSC, mají dnes čistě poradní funkci. Měly by tyto iniciativy postupně získat více pravomocí, včetně rozhodovací pravomoci, bude-li to třeba? Je skutečnost, že za bezpečnost systému v současnosti odpovídají jednotlivé státy, překážkou pro přeshraniční spolupráci? Byla by vzhledem k realitě integrovaného trhu vhodnější regionální odpovědnost za bezpečnost systému?
- 12) Fragmentární dohled prováděný regulačními orgány jednotlivých států se v harmonizovaných částech elektroenergetického systému (např. na propojených trzích) jeví jako neefektivní. Bylo by podle Vás přínosné posílit roli agentury ACER?
- 13) Bylo by podle Vás přínosné posílit roli sítě ENTSO? Jak by se to mělo nejlépe provést? Jaký regulační dohled je potřeba?
- 14) Jakou roli by v budoucnu měli hrát provozovatelé distribučních soustav a jaká správná pravidla by pro ně měla platit? Jak by se měl upravit přístup k datům měření

(nakládání s daty a zachovávání důvěrné povahy dat apod.) v návaznosti na vývoj trhu a technologií? Je nutná další právní úprava řízení a přístupu třetích stran (koncových zákazníků, provozovatelů distribučních soustav, provozovatelů přenosových soustav, dodavatelů, ostatních poskytovatelů služeb a regulátorů) k datům měření?

- 15) Mělo by se k distribučním tarifům přistupovat jednotně na celoevropské úrovni? Pokud ano, jaké aspekty by to mělo zahrnovat – například tarifní strukturu a/nebo tarifové složky (pevné sazby, kapacita v. energie, časové nebo místní rozlišení) a přístup k vlastní výrobě?
- 16) Jelikož nedílnou součástí propojování trhů jsou energetické burzy – měla by se zvážit pravidla řízení energetických burz?

4. EVROPSKÝ ROZMĚR ZABEZPEČENÍ DODÁVEK

Hlubší integrace trhů na různých stranách hranic jednotlivých států a rozvoj krátkodobých a dlouhodobých trhů s efektivní cenovou tvorbou – odrážející zejména potřebu nových kapacit – by měly vysílat ty správné investiční signály, které umožní vstup nových zdrojů energie na trh nebo odstavení výrobních zařízení, pokud je kapacita v daném místě nadbytečná.

Komise má za to, že fungování trhu a bezpečnost dodávek by se v mnoha členských státech mohla výrazně zlepšit například propojením trhů, zlepšením přeshraničních toků, intenzivnějším vnitrodenním obchodováním a reakcí poptávky, jakož i odstraněním cenových stropů na velkoobchodních trzích. Tím vším by se zefektivnila tvorba cen a umožnilo by se zavést vysoké ceny v době odběrových špiček, což by se promítlo do lepších investičních signálů a celkově by to usnadnilo penetraci obnovitelných zdrojů.

Nicméně dnes některé členské státy počítají s tím, že jejich výrobní kapacita bude v budoucnu nevyhovující. Proto již zavedly nebo plánují zavést kapacitní mechanismy, jejichž součástí jsou oddělené platby za dostupnou kapacitu namísto plateb za dodanou elektrickou energii.

Ačkoliv kapacitní mechanismy mohou být za určitých okolností opodstatněné, mohou být nákladné a narušovat trh. Navíc mohou být v rozporu se zamýšleným postupným ukončením udělování dotací, které mají negativní vliv na životní prostředí, včetně dotací na fosilní paliva¹³. Kapacitní mechanismy by měly sloužit pouze k nápravě skutečného selhání trhu, nikoliv podporovat neekonomickou nebo neudržitelnou výrobu¹⁴.

Komise nedávno zahájila odvětvové šetření o kapacitních mechanismech¹⁵ – první, jež je vedeno podle pravidel Evropské unie pro státní podporu – jehož smyslem je zejména

¹³ Viz bod 220 sdělení Komise – Pokyny pro státní podporu v oblasti životního prostředí a energetiky na období 2014–2020.

¹⁴ C(2013) 7243 – sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě – Vytvoření vnitřního trhu s elektřinou a optimální účinek veřejných zásahů a SWD(2013) 438 – pracovní dokument útvarů Komise – Přiměřenost výroby na vnitřním trhu s elektřinou – pokyny k veřejným zásahům.

¹⁵ http://europa.eu/rapid/press-release_IP-15-4891_cs.htm
http://ec.europa.eu/competition/sectors/energy/state_aid_to_secure_electricity_supply_en.html

zjistit, zda tyto mechanismy narušují hospodářskou soutěž či obchod na vnitřním trhu s elektřinou.

4.1. Sladění metod pro stanovení přiměřenosti systémových kapacit

Podle sdělení Komise *Vytvoření vnitřního trhu s elektřinou a optimální účinek veřejných zásahů*¹⁶ je potřeba, aby orgány veřejné moci pravidelně, objektivně a na základě faktů posuzovaly přiměřenost výrobních kapacit, a podle směrnice o zabezpečení dodávek energie¹⁷ jsou pak veřejné orgány povinny pravidelně posuzovat, zda je výroba energie v jejich státě přiměřená.

Přiměřenost výrobních kapacit se v současnosti v každém členském státě EU stanovuje jinak. Koordinační skupina pro otázky elektrické energie v listopadu 2013 vyzvala ke sjednocení evropské metodiky jejího posuzování a síť ENTSO-E zorganizovala v roce 2014 veřejnou konzultaci ohledně své vlastní metodiky posuzování. Zároveň se Pentalaterální energetické fórum zavázalo, že posoudí přiměřenost výroby na regionální úrovni.

Standardizovanější způsob posuzování v EU by musel řádně zohlednit podíl propojení energetických soustav, přeshraniční výrobu energie, výrobu z variabilních obnovitelných zdrojů, reakci poptávky i skladovací možnosti a stejně tak i kontext dalších důležitých evropských politik, jako je například předpokládaný vývoj politiky týkající se uhlíkového trhu nebo energetické účinnosti („posouzení přiměřenosti systémových kapacit“). Na základě tohoto standardizovaného posouzení by se mělo rozhodovat o tom, zda je nezbytný kapacitní mechanismus.

4.2. Standardy spolehlivosti

Systémy na propojených trzích a jejich spolehlivost jsou na sobě navzájem závislé. I pokud by členské státy měly k nastavení různých standardů přiměřenosti systémových kapacit vzhledem k individuálním podmínkám každého státu oprávněný důvod, musí vzít v úvahu, jaký dopad to bude mít na vnitřní trh. Jestliže členské státy pro zajištění přiměřenosti systémových kapacit nic neudělají, bude zabezpečení dodávek v širším systému o to více ohroženo. Toto konkrétní riziko je ještě větší v těch členských státech, které zavedly regulované ceny pod úroveň nákladů, což v dlouhodobé perspektivě znamená nedostatek příjmů, které by pokryly nezbytné investice. Může se také objevit tendence k zvýšené opatrnosti a „přepojšťování“ proti riziku narušení dodávek. To by mohlo zvýšit náklady a omezit schopnost vnitřního trhu řídit investice¹⁸.

Kdyby byly standardy přiměřenosti systémových kapacit ve všech členských státech jasně nastavené, byla by situace pro všechny zainteresované strany přehlednější. Komise by ve spolupráci s členskými státy mohla stanovit určité přijatelné standardy pro

---

¹⁶ C(2013) 7243.

¹⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/89/ES ze dne 18. ledna 2006 o opatřeních pro zabezpečení dodávek elektřiny a investic do infrastruktury, Úř. věst. L 33, 4.2.2006, s. 22.

¹⁸ Při srovnávání standardů přiměřenosti platných v sousedících soustavách koordinační skupina pro otázky elektrické energie zjistila, že panuje nejasnost ohledně odpovědnosti za stanovení standardů přiměřenosti a zabezpečení dodávek a že řada členských států žádné oficiální standardy nemá.

předpokládané *nedobrovolné* odpojení spotřebitelů, které by odrážely náklady vzniklé pro ekonomiku a společnost v důsledku neočekávaného přerušení dodávek.

4.3. Právní rámec pro zřizování přeshraničních kapacitních mechanismů

Při rozhodování o tom, zda je kapacitní mechanismus potřeba, by se mělo vycházet z výsledků monitorování bezpečnosti dodávek v Evropě a z jasných standardů přiměřenosti. Na základě stávajících opatření Komise, například pokynů pro státní podporu¹⁹, musí všechny členské státy při volbě kapacitních mechanismů dodržet určité základní principy. Mechanismy by zejména neměly být diskriminační, pokud jde o technologie (včetně reakce poptávky a skladování) nebo nové či stávající poskytovatele kapacity, a platit by se mělo pouze za dostupnost (za MW) a měla by být možná přeshraniční účast. Zorganizovat efektivní přeshraniční účast, pokud neexistují společná ujednání, však může být náročné.

Řešením by mohla být pravidla EU o přeshraniční účasti v oblastech, kde jsou kapacitní mechanismy zavedeny. Ta by zahrnovala jasně definované role a odpovědnost jednotlivých stran (především výrobců, poskytovatelů systémů reakce strany poptávky, spotřebitelů a provozovatelů přenosových soustav) a rámec pro výpočet a rozdělení přeshraniční kapacity v rámci těchto mechanismů.

Pokud by se však struktura kapacitních mechanismů výrazně lišila, mohli by se poskytovatelé přeshraniční kapacity působící v několika různých systémech potýkat se vzájemně se lišícími požadavky, což by zvýšilo transakční náklady a celková efektivita by mohla klesnout. Mohlo by proto být účelné navrhnout vzorový kapacitní mechanismus (nebo určitý omezený počet mechanismů), jenž by se používal regionálně, čímž by se usnadnila přeshraniční účast a minimalizovalo narušení trhu.

Výsledky odvětvového šetření²⁰, které Komise nedávno zahájila, poskytnou vhodné podklady pro vytvoření pravidel pro tuto oblast v budoucnu. Návrh zprávy o odvětvovém šetření bude zveřejněn a předložen k veřejné konzultaci na konci tohoto roku.

Otázky

- 17) Je k posouzení přiměřenosti energetického systému potřebná jednotná metodika?
- 18) Jaký geografický rozsah by jednotná metodika a posouzení přiměřenosti měly mít (např. celá EU, regionální, vnitrostátní, včetně sousedních zemí)?
- 19) Bylo by pro vybudování efektivního jednotného trhu užitečné sladit standardy přiměřenosti systému, které se momentálně v různých částech EU liší?
- 20) Přinesl by nějaké výhody společný evropský rámec pro přeshraniční účast v kapacitních mechanismech? Pokud ano, co by měl zahrnovat? Mělo by smysl vytvořit referenční modely pro kapacitní mechanismy? Pokud ano, jak by měly vypadat?

¹⁹ Sdělení Komise – Pokyny pro státní podporu v oblasti životního prostředí a energetiky na období 2014–2020, Úř. věst. C 200, 28.6.2014, s. 1.

²⁰ http://europa.eu/rapid/press-release_IP-15-4891_cs.htm.

21) Mělo by rozhodnutí zavést kapacitní mechanismy vycházet z jednotné metodiky posuzování přiměřenosti energetického systému?

5. DALŠÍ KROKY

V návaznosti na toto konzultační sdělení Komise o uspořádání trhu s elektrickou energií bude zahájena veřejná konzultace o novém uspořádání trhu, jejíž výsledky budou použity při přípravě případné další legislativy a nelegislativních návrhů v budoucnu. Účelem tohoto sdělení je dát všem zainteresovaným subjektům možnost vyjádřit se k vizi, která je zde představena, a navrhovaným krokům k jejímu naplnění. Bude doplněno o podrobnější a vyčerpávající otázky týkající se určitých aspektů, zejména bezpečnosti dodávek energie.

Zároveň sdělení o realizaci nové politiky pro spotřebitele energie vydané spolu s tímto konzultačním sdělením představuje podrobnou vizi nové role, kterou by mohli hrát spotřebitelé energie, a popisuje nezbytné kroky. Pilíře, na nichž nová vize stojí, jsou tři: posílení postavení spotřebitelů – domácností, podniků a průmyslu; inteligentní domácnosti a sítě; správa dat a bezpečnost. Opatření popsaná ve sdělení o spotřebitelích vycházejí z rozsáhlých konzultací s občany, spotřebiteli a zainteresovanými subjekty, včetně veřejné konzultace konané v první polovině roku 2014 a diskuzí v expertních skupinách vedených Komisí²¹.

Možné legislativní kroky v návaznosti na tato sdělení by v závislosti na výsledcích další práce mohly zahrnovat změny těchto právních předpisů:

- směrnice o elektřině
- nařízení o elektřině
- nařízení o agentuře ACER
- nařízení o infrastruktuře
- směrnice o zabezpečení dodávek energie
- směrnice o energetické účinnosti
- směrnice o obnovitelných zdrojích energie.

Kromě toho bude mít další práce vliv na podobu několika kodexů sítě, zejména kodexu pro vyrovnávání a kodexu pro nouzové situace a obnovu. Příští návrhy a posouzení jejich dopadů vezmou v úvahu ekonomické důsledky i podněty získané z konzultací.

Všechny otázky obsažené v tomto sdělení, jakož i samostatný dotazník o zabezpečení dodávek elektřiny jsou k dispozici na internetových stránkách Komise. Odpovědi by měly být zasílány dle pokynů uvedených na internetových stránkách²² nejpozději do 8. října 2015. Souhrn hlavních výsledků této konzultace Komise zveřejní ve zvláštním dokumentu. Důvěrnost veškerých obdržených odpovědí bude zachována, pokud o to respondenti požádají a jejich žádost bude odůvodněná.

²¹ Pracovní skupina GR ENER pro inteligentní sítě, pracovní skupina pro zranitelné skupiny spotřebitelů v rámci Občanského energetického fóra.

²² <https://ec.europa.eu/energy/en/consultations>